

tillige udhævet, at Skatteydernes Vilkaar, — jeg troer dog efter hans Tale, at han nærmest meente Landmændene, — var meget god ligeoverfor Embedsmændene. Jeg skal ingenlunde nægte, at det er Tilfældet med en Deel af Landmændene, idetmindste paa de bedre Egne, men det er ikke almindeligt Tilfældet. Det er bekendt, at netop det, som tildeels har foranlediget Dyrtiden, er en meget daarlig Nøl i forskellige Egne af Landet; det føles meget haarbt, og Trykket af Dyrtiden føles maaskee haardest af Landmændene paa de daarlige Egne, — hvor Torken har indfundet sig —, som selv skulle udrede Skatter og Afgifter og ved Siden deraf kjøbe endeel af Jøden til Familien til høie Priser, det er Noget, som hyppigt er Tilfældet. Det er dog i Almindelighed ikke paa Landet, at Trykket føles haardest; men det er af de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, som ogsaa blive beskattede, vel sandt, ikke strax som Følge af nærværende Lov, men dog i Tidernes Løb indirecte. Jeg kan heller ikke tillegne mig den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) hans Anskuelse, naar han mener, at den nærværende Finantslov viser, at vor finantstillestilting er god; thi naar der under ellers heldige finantstille Forhold og under gode Conjunctioner viser sig en Underbalance, kan jeg ikke erkjende, at Finantsernes Tilstand er god, og hvorledes skal Underbalancen dækkes? Igjennem forskellige Skattelove — og altsaa rammer jo denne Udgift indirecte alle Skatteyderne i Landet; men det er ikke Hensyn til denne Lov alene, som bestemmer mig til at stemme imod en videre Forhøielse af dette Rønningstillæg. Vi have voteret eller komme til at votere mange flere Byrder paa Skatteyderne i Anledning af Dyrtiden; der er allerede i det andet Thing voteret et betydeligt Tillæg, som er aldeles nødvendigt, for de Menige saavel i Lands som i Sretaten. Der er igjennem begge Thing vedtaget en Lov, som er et meget vigtigt Hensyn, det er den Lov, som bemyndiger Communerne til at paaligne Byrder til Hjælp for de Uformuende under Dyrtiden. Denne Lov vil blive en overordentlig betydelig Byrde. Jeg besfrider ikke dens fuldkomne Berettigelse, men den bliver en betydelig Dyrtdsbyrde derved,

at den ikke alene bemyndiger til i selve Communerne at paaligne de Bidrag, som de Uformuende kunne have behov i Anledning af Dyrtiden. Det maa erindres, at Loven har en videre Udstrækning; der kan gjennem Amts-fattigkasserne, gjennem Amtsrepartitionsfondene paalignes Communerne meget betydelige Bidrag, som vilde føles haarbt i de mange Communer i Landet, hvor der kun er avlet meget daarligt, og især i Kjøbstæderne, og jeg troer derfor ikke, at det er berettiget at afvise Hensynet til de Egne, hvorhen Tillæget skal komme. Jeg havde ikke ventet at komme til at tage Ordet under denne Sags Behandling, og, da enhver Discussion om dette Tillæg, som vistnok Enhver af os gjerne undte Embedsmændene, naar Landets Forhold vare saaledes, at det godt kunde bæres, er mindre ønskelig, og jeg vil heller ikke ønske, at denne Discussion skulde blive forlænget; men jeg har ikke troet at kunne tilbageholde denne Uttring. Den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) har, troer jeg, selv svækket noget Betydningen af det Rønningstillæg, han har søgt at sætte igjennem i Thinget. Han har nemlig erklæret, at, forsaavidt det blev vedtaget i dette Thing og ikke vandt Erkjendelse paa det andet Sted, vilde han ikke videre inhærere sit Forslag. Jeg troer, at, naar man med Opmærksomhed har fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, og seet, hvormegen Modstand det har mødt at bringe dette Rønningstillæg igjennem, som det nu foreligger, troer jeg ikke, at man med megen Sikkerhed kan slutte, at det gaaer ind paa nogen Forhøielse, især naar vi sige det iforveien, at vi ikke videre ville holde derpaa. Den samme ærede Landstingsmand udtrale i Slutningen af sit Foredrag, at han ikke skulde formode, at Noget skulde stemme imod hans Rønningstillæg af Ugunst, som var hentet fra andre Kilder, om jeg forstod ham rigtigt. Jeg vilde ønske, at en saadan Udtalelse, uagtet den er i sig selv noget utydelig, havde været tilbageholdt.

S. Nielsen: Ja, det er nu gjerne Tilfældet, at man holder sig den nyeste Tid for Die, uden at see tilbage paa den ældre. Det er et Ord, som jeg troer kan anvendes paa